TC HEEZE

Het nieuwsbulletin van Tourclub Heeze

TOERFLITS

Nr. 3
November 2011
Jaargang 19

Redactie:
Stephan Eltink, Jac Zwart

Redactie Adres:
Gemini 50, 5591 SB Heeze
tel. 040-2240319
s.eltink@hccnet.nl

Vormgeving:
Jac Zwart
Lamber van Lierop

P 2 Van de redactie
P 3 Agenda Algemene Vergadering dd. 25 nov. 2011
P 4 Verslag TC Heeze Fietsweek
P 11 Verslag Diekirch - Valkenswaard
P 12 Nieuwe leden stellen zich voor
Aankondiging Clubweekend 2012
P 13 Verslag bezoek aan de BikeMotion beurs

Bijlagen:
Rittenkalender ATB 2011 - 2012
Rittenkalender Giants 2011 - 2012

NAVTEQ
café de Koffer RESTAURANT • HEEZE
FRANK'S FITNESS STUDIO HEEZE - LEENDE
tableaux.nl
Verhees metselwerken
WIELERSHOP Achel
NTFU nederlandse toer fiets unie

Van de Redactie

We zijn alweer aanbeland bij de derde en laatste editie van de Toerflits in 2011. Ondanks de relatief hoge temperaturen en het zonnige najaarsweer, zijn de herfstbladeren in grote mate gevallen en is het fietsseizoen voor de meesten onder ons ten einde gekomen. Een seizoen wederom zonder grote ongelukken, dat staat voorop. Als bestuur zijn we daar uitermate blij mee. Meer leden, grotere groepen, hogere snelheden: op zich elementen die de risico's van valpartijen ongunstig beïnvloeden. Gelukkig hebben we er met zijn allen ervoor gezorgd dat dit niet heeft geresulteerd in noemenswaardige incidenten met een vervelende afloop.

Het was een seizoen waarin we als vereniging weer flink gegroeid zijn. Een groot aantal nieuwe leden is enthousiast geworden over onze fietshobby. Daarmee is onze vereniging na 35 jaar (!) nog springlevend. Dit blijkt ook uit enkele enthousiaste bijdragen in deze Toerflits. Naast de agenda van de komende najaarsvergadering, vind je dan ook een uitgebreid verslag van de 2e TC Heeze Fietsweek 2011 in Die (Frankrijk). Verder zijn er bijdragen over Diekirch-Valkenswaard, BikeMotion en het clubweekend 2012.

De reactie wil graag iedereen een fijne winterperiode toewensen. Wat je ook doet (doorfietsen op de weg, mountainbiken, schaatsen en/of spinnen), doe het veilig! We hopen iedereen in maart weer gezond en fit aan de start te zien van het nieuwe seizoen.

De Redactie

Agenda Algemene Vergadering Tourclub Heeze

De Algemene Vergadering zal worden gehouden op:

Vrijdag 25 november 2011 om 20.00 uur
Sportpark 't Lambrek, Sterkselseweg, Heeze

De agenda voor deze vergadering ziet er als volgt uit:

1. **Opening.**
2. **Presentatie NTFU door Linda Beliën**
3. **Verslag vorige Algemene Vergadering van 25 februari 2011.**
4. **Mededelingen van het Bestuur**
5. **Bestuurssamenstelling**

   Conform de reglementen van Tourclub Heeze treden zowel Joost vd Heuvel als Stephan Eltink af als bestuurslid. Beiden hebben te kennen gegeven zich herkiesbaar te stellen als bestuurslid. Daarnaast nodigt het bestuur geïnteresseerden uit om zich te melden bij de voorzitter Wim Camp voor meer informatie.

   Volgens ons reglement dient kandidaatstelling door andere leden, ondersteund door minimaal drie leden 1 week voor de Algemene Vergadering schriftelijk aan de secretaris (s.eltink@hccnet.nl) te geschieden.

6. **Mededelingen vanuit de commissies.**
   - ★ Commissie Giants
     - nieuwe indeling groepen
     - volgwagen: hoe verder ?
   - ★ Commissie Gazelles
   - ★ Commissie ATB
   - ★ Commissie Heezer FietsWeekend
   - ★ Commissie PR
   - ★ Commissie Overige Activiteiten
7. **Clubweekend 2012**
8. **Korte terugblik 2e TC Heeze Fietsweek 2011**
9. **Uitslagen klassementen en prijsuitreiking**
10. **Rondvraag.**
11. **Sluiting.**

Verslag TC Heeze Fietsweek 2011 in Die

Inleiding

Na de enthousiaste geluiden over de eerste fietsweek in 2010 te Bourg-St- Maurice, aarzelde ik geen moment toen bekend werd dat ook in 2011 een fietsweek georganiseerd werd. Ik was de eerste om me op te geven bij de initiatiefnemer Stephan Eltink. In de voorbereiding is hij overigens bijgestaan door Ad van Asten (kon helaas niet mee), Jan de Jong en Rob Verhees. Ze hebben hun werk uitstekend gedaan.

Zondag 4 september 2011

De dag ervoor was erg warm geweest en overal werd een laatste barbecue van de zomer gehouden. In combinatie met wat gezonde spanning had dit een korte onrustige nacht tot gevolg. Ik hoorde later dat ik niet de enige was. De wekker stond om 4.00u op, na een boterham zette ik de fietsen op de fietsendrager en de bagage in de achterbak. Wim meldde zich om 4.40u en samen reden we vanuit Sterksel naar Mat Cremers. Zijn fiets had ik de dag tevoren al opgehaald. Op het Gemeentehuisplein troffen we de anderen, waaronder Karel van der Velden, die als 4e met ons mee zou rijden. De bagage van Mat en Karel was in andere auto's ondergebracht. Het was bij sommigen nog wat puzzelen om alle fietsen en bagage mee te krijgen, zodat het kwart over 5 was toen we wegreden. Het was droog, maar de voorspellingen voor deze zondag waren niet goed. Iedereen had er zin in.

De eerste etappe eindigde bij het benzinestation in Berchem, Luxemburg. Ik gooide de tank vol en Wim nam het stuur over. De volgende stop was ergens bij Beaune. Het was regenachtig, maar niet dramatisch. Het was niet druk, zodat we een goed gemiddelde konden handhaven. De laatste stop was vóór Valence. Het was toen niet ver meer naar Die, ongeveer 60 kilometer ten zuidoosten van Valence. Ons verblijf, het Village Vacances Familiale “Les Voconces” (geen typefout) ligt op een plateautje ten noorden van Die, 85 meter hoger dan de stad. Drie van de vijf auto's waren al gearriveerd. Aan Mat, Wim en mij werd huisje 32 toegewezen, bestaande uit 2 slaapkamers (2 losse bedden resp. 1 2-persoonsbed (Mat na loting)), een keuken, een WC en een badkamer. Ruim genoeg voor ons. De huisjes stonden in een rij en daarvoor bevond zich een grasveld waar de tafels van onze huisjes waren samen gezet voor het dagelijkse ontbijt en de avond-evaluatie. Toen we aankwamen regende het behoorlijk. De verwachtingen waren echter goed, zodat we daar niet zenuwachtig van werden. Er waren maar enkele andere huisjes bezet. Het seizoen was duidelijk voorbij.

Na een drankje toen het even droog was, daalden we voor het eerst af naar het familierestaurant in Die. Ik voelde mijn kuiten goed. Het eten was goed en ruim voldoende en de sfeer was goed. Voor 10 uur lagen we er in.

De deelnemers waren:

Wim Camp, Mat Cremers, Rob Geilleit, Karel van der Velden, Rob Verhees, Stephan Eltink, Michiel van der Veen, Frans Brouwers, Theo van Amstel, Geert Thoonen, Geert-Jan Bindels, Jan Adams, Wim Tindemans, Karel Bogaart, Gerrit den Ouden, Joost Snoeijen, Joost van den Heuvel en Jan de Jong.

Maandag 5 september

Het was bewolkt toen we opstonden; geleidelijk trokken de wolken op. Het was fris. Stephan haalde brood en voor het eerst zaten we samen te ontbijten aan de 6 aaneengesloten tafels. Het dagelijkse schema was: 7.30u op, 8.00u ontbijt, 9.30u weg. We hadden dus ruim de tijd om de fietsen in orde te maken, sturen en wielen te vervangen (Geert) of de fiets wat op te poetsen en de ketting te smeren. Daarnaast moesten we natuurlijk zorgen voor een smetteloze outfit (Geert-Jan, Rob Verhees, Joost van den Heuvel e.v.a.). Jan de Jong en Rob Verhees hadden een aantal routes samengesteld, die tevoren in allerlei vormen ter beschikking waren gesteld; natuurlijk ook als GPS-bestand. Dit was onderdeel van de uitstekende voorbereiding door het team Stephan, Ad, Jan en Rob.

We daalden de steile weg af naar Die (400m) en sloegen de weg in naar de Col de Rousset (1.254m). De eerste paar kilometers ging het op en neer. De echte klim begon na 5 kilometer, na Chamaloc (525m). Met gemiddeld 5% was het een prima begin. Het weer verbeterde steeds meer. Ik ben in een voor mij behoorlijk tempo naar boven gegaan, constant tegen mijn omslagpunt aan, om te zien wat mogelijk was. Het ging goed en de klim was erg mooi: prachtige haarspelden en imposante rotswanden

op het bovenste deel van de klim. Boven op de Col (11.20u) waaide een frisse wind. Het windjack en de armstukken deden goed dienst. Toen de laatsten arriveerden zijn we door de tunnel naar de noordzijde van de Col gereden om daar koffie te drinken, binnen in het café aldaar. Er is daar een klein wintersportgebied.

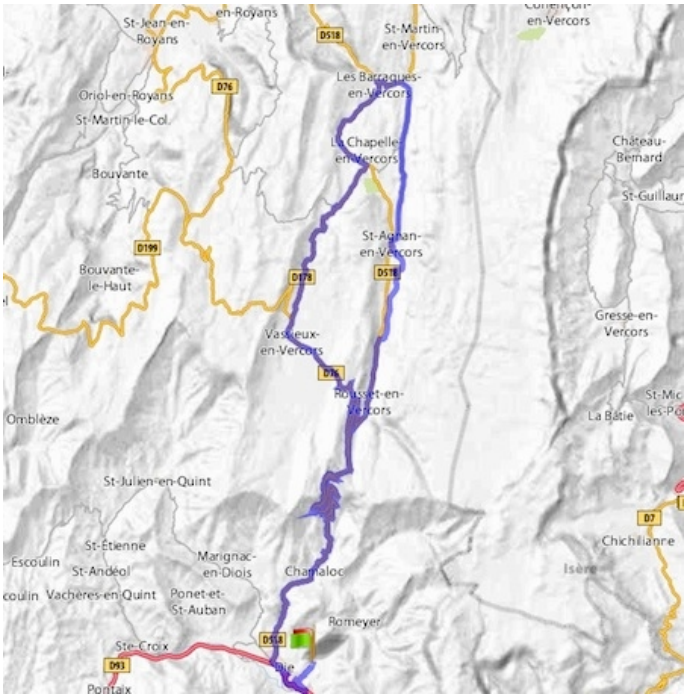

Na de pauze daalden we behoorlijk snel af naar uiteindelijk 690m, over de gele weg, maar soms over leuke kleine witte weggetjes. Daar sloegen enkelen van ons af om de Col de la Machine te doen. De rest (waaronder ikzelf) fietste door naar La Chapelle en Vercors, vervolgens de Col de Proncel (1.100m), Vassieux, de Col de St. Alexis (1.222m) en terug naar de Col de Rousset, om daar heerlijk te dalen naar Die, waar we op het terras eindigden. Het biertje smaakte goed, na 90 kilometer en 1.700 hoogtemeters (waar er nog 85 bij zouden komen). Rob Verhees cs. bleken pech te hebben: de Col de la Machine was na een aantal kilometers afgesloten, dus zijn ze om moeten rijden. Ze zijn nog wel van de andere kant bij de Col geweest en hebben de imposante Gorge kunnen zien. 's Middags heb ik even bij

het zwembad gezeten en gezwommen. De volgorde in het klimmen was vanaf de eerste dag vrij duidelijk: de kopgroep bestond uit Rob Verhees, Stephan Eltink, Michiel van der Veen en Jan Adams. Daar achter: Frans Brouwers en Gert-Jan Bindels. Soms fladderde Geert Thoonen daarom heen. Hij was vaak druk met zijn camera, waat veel prachtig materiaal heeft opgeleverd. De middengroep bestond uit Joost van den Heuvel, Gerrit den Ouden, Jan de Jong, Karel Bogaart. Karel van der Velden, Theo van Amstel en ikzelf zaten daar soms net voor. De “bus” bestond uit Wim Camp, Mat Cremers, Wim Tindemans en Joost Snoeijen (die last heeft van suikerziekte). Zij hadden wel altijd de beste restaurants.....

Het eten smaakte goed in het door Stephan uitgezochte restaurant. Jan speelde wat piano. Ik had voor de 2e keer lamsvlees. 's Avonds was het nog wat koel. Elke avond werd uitgebreid geëvalueerd met een glaasje, maar vooral met de laptop, om te zien wat we hadden gereden en wat de plannen voor de volgende dag zouden zijn.

Dinsdag 6 september

s'Morgens was het weer al veel beter. Iedereen was keurig op tijd bij het ontbijt. Er stond een langere tocht op de agenda, naar het zuiden. Na een fijne start (licht dalend over de hoofdweg) bleken er bij Pontaix enkelen van ons te ontbreken. Het free-wheel van Karel Bogaart was defect. Gerrit is direct teruggereden en met Karel terug gegaan naar het park om daar een wiel uit de volgwagen te halen. Jan Adams heeft daarbij geholpen. Gedrieën hebben zij een tocht gemaakt over de Col de Pennes, de steilste Col uit de omgeving.

Wij reden door naar Saillans om daar de Col de la Chaudière op te draaien, in het begin met wat steile stukken en later wat rustiger. We reden van ca. 270m naar 1.047m, over 12 kilometer, dit was wat steiler dan de Rousset. Op aanraden van Jan de Jong hebben velen wat rustiger aan gedaan en op de hartslag gereden (ruim onder het omslagpunt). Je ziet het wel: je hebt niet alleen

oudere jongeren, maar ook oudere topsporters, die op allerlei indicatoren sturen, waarvan we vroeger geen weet hadden. We kregen het een beetjes warm tijdens de klim, onder het toeziend oog van de imposante muur van de Le Veyou (1.589m). Jan en ik reden veel samen en hebben de klim getimed: 770m in 1 uur, niet slecht!

De afdaling was prettig en snel. Voor Frans en Karel vdV zelfs iets te snel: zij reden per abuis rechtdoor op een punt waar we linksaf moesten slaan. We wisten ze telefonisch te bereiken en dachten ze snel weer op te pikken. Dat lukte niet direct. Via enkele binnenweggetjes en een kleine col bereikten we het plaatsje La Paillette, waar we een leuk terras vonden. Er was slechts voor een paar van ons een varkensschotel, anderen namen een charcuterie. De zon scheen lekker. Vlak voor we vertrokken kwamen Frans en Karel aangereden; zij hadden ook ergens gepauzeerd. Samen reden we verder over de vrij eenvoudige Col de Valouse (735m), door een zeer eenzaam, maar mooi gebied. We daalden af naar de Défilé de Trente Pas (469m), een prachtige gorge, waardoor we weer lang-zaam stegen. Het werd iets steiler en we bereikten na enige inspanning de Col la Sausse (791m). Na een korte afdaling reden we

Bouvières binnen (ca. 600m), waar we wachtten tot de club weer compleet was.

Wat we niet wisten is dat Mat daar op een terras zat te wachten op hulp. Tijdens de rit met Wim Camp en Wim Tindemans is hij een paar keer lek gereden en vervolgens wilde ook zijn achterwiel niet meer. Wim en Wim zijn naar de camping gereden en zijn Mat later samen met Karel met de auto op gaan halen; dit was een hele tocht over de kronkelige wegen, waardoor ze pas laat terug waren. Mat heeft meerdere uren op een terras moeten doorbrengen, in gezelschap van een fles rosé.

Wij beklommen de Col de Lescou (829m). Via een kleine omweg en een afgesloten weg bij Gumiane Haute, waar we toch konden passeren, daalden we af naar St-Nazaire-le-Désert (570m), een aardig dorp in dit vrij verlaten gebied. Een Nederlandse inwoonster kon ons vertellen dat het water uit de fontein op het dorpsplein “potable” was. Na deze pitstop reden we verder langs de rivier de Roanne noordwaarts; de weg daalde veelal, maar af en toe moesten we weer iets omhoog, zoals vlak na Pradelle; daarna daalden we de gorge weer in, tot aan de voet van de Col de Pennes. Ik moest de groep toen wat laten lopen; ze gingen me net iets te hard over deze licht dalende weg. Ze wachtten netjes bij de uitgang van het dal. Ik reed direct door; even vóór Pontaix hadden ze me weer ingehaald. De rest van de rit kon ik ze volgen (volgens de hartslagmeter moest dit kunnen). Vlak voor Die haalde ik de koprijders voor de gein even in, op mijn laatste krachten. Dit leverde wat verbaasde blikken op; was wel even leuk. Dit keer eindigden we op het terras bij de kerk, in de zon. Terug op het Park hoorden we het verhaal van Mat.

Vandaag hadden we er in totaal 2.100 hm op zitten en 137 kilometer. De weersverwachting was goed. We aten deze keer op de 1e verdieping van het restaurant en moesten zelf ons eten halen. Deze keer was het mijn beurt om wat op de oude piano te spelen.

Woensdag 7 september

De bedoeling was om vandaag wat eerder terug te zijn om bij het zwembad in de zon te zitten. Helaas is dat niet gelukt. De rit van dag3 telde volgens de planning 126

kilometers en 1900 hoogtemeters. Ik wilde dit wat verkorten door het rondje langs Mens af te snijden en via de doorgaande weg naar de Col de Croix-Haute te rijden (over de rode weg in onderstaand kaartje).

De afstand zou dan 112 km bedragen en het aantal hoogtemeters ca. 1.700. Na het gebruikelijke ochtendritueel reden we vanuit Die naar Chatillon. Wim en Mat waren met een paar anderen al wat eerder weg. We haalden hen bij Chatillon in. Bij de afslag naar de Col de Grimone stond aangegeven dat deze na de Col afgesloten was. Niet iedereen had dat gezien. Mijn inschatting en van enkele anderen was dat je er met de fiets altijd wel langs zou kunnen. We beklommen de Col de Menée, een rustige, maar lange stijging van 570m (Chatillon) naar 1.402m, in iets meer dan 20 kilometer. Ik had die dag wat moeite om in mijn ritme komen, maar gaandeweg lukte dat en klom ik met een goede hartslag naar de top. De afdaling was prachtig en snel; als je hem kent kun je er een snelheidsrecord vestigen. Bij de hoofdweg sloegen we een kleine weg in die ons naar een hotel bracht waar we in kuipstoeltjes in de zon wat konden drinken (vlakbij La Gare). Wim C en Mat hadden besloten die volledig af te dalen maar iets hoger wat te eten en over de Col terug te keren. Een verstandige beslissing. Wim Tindemans heeft zich na de pauze samen met ons, bij hen aangesloten.

Na de pauze reed ik als enige de hoofdweg op, zoals gepland. De weg was breed, soms druk, maar soms ook rustig en van uitstekende kwaliteit. De eerste 10 kilometer golfde de weg rond de 825m op en neer. Daarna begon het eerst rustig, maar daarna wat steiler te stijgen. De top van de Col de la Croix-Haute is op 1.179m. Na een foto daalde ik ongeveer 100 hoogtemeters af naar de afslag naar de Col de Grimone. Ik ging er vanuit dat ik rond 16.00u terug kon zijn bij de huisjes, in het volste vertrouwen dat ik over de Col zou kunnen.

Ik klom naar ongeveer 1.250m en bereikte een punt waar de weg met een hek was afgesloten. Er werd druk gewerkt door machines, maar ook door mensen met een helm op, die stenen losmaakten in een wand aan de rechterzijde van de weg. Men waarschuwde voor explosies en gevaar. Ik nam mijn fiets op de schouder en ging om het hek heen, nog steeds denkend er voorbij te komen. Maar dat feest ging niet door. Een man vertelde me dat ik er echt niet door kon (désolé et courage). Helaas. Dit betekende 40 km en 700 hm extra. Ik belde met Rob Verhees om de groep te waarschuwen, maar kreeg geen contact. Dus daalde ik direct af naar de hoofdweg en probeerde het daar opnieuw. Toen lukte het wel. Hij kon echter niet idereen waarschuwen, want nadat ik de 100 hm naar de Col de la Croix-Haute had afgelegd en afdaalde aan de noordzijde, kwam ik diverse mensen tegen. Met gebaren probeerde ik duidelijk te maken dat de Col echt dicht was. Dat is gelukt: ze zijn niet verder gegaan dan deze Col. Karel van der Velden zag mij en draaide om. Samen zijn we afgedaald. Ongeveer 6 km voor de afslag naar de Col de Menée hoorden we geroep: de groep bleek bij een frites-tent te zitten, die ik op de heenweg al had gezien. We draaiden af en aten een frietje. Na een korte stop reden we naar de klim van de Menée. Na een rustig begin werd het wat steiler. Mijn ketting liep er af en ik kwam wat achter te liggen. Na het steile stuk (de Col du Prayet (1.197m)), haalde ik Theo van Amstel in. Samen zijn we naar de top gereden. Ik had het een beetje gehad. Van Joost van den Heuvel kreeg ik een gelletje, wat me een beetje opkikkerde. De afdaling was prachtig, de weg goed en er was bijna geen verkeer. Joost was wat eerder gestart. Ik zag hem op een gegeven moment in de verte en probeerde hem in te halen. Dat lukte bijna aan het einde van de afdaling. Het was beneden een stuk warmer. We wachtten op de anderen en reden door, tegen de harde wind in. In Chatillon kwamen Frans met de 2 kennissen van Rob Verhes uit Beek en Donk in een razend tempo voorbij. Na een lekke band van één van ons reden we vrij soepel naar Die, waar we vanwege het gevorderde tijdstip doorreden naar de huisjes. De afstand was uiteindelijk 152 km met 2.380 hoogtemeters. De missie was dus niet helemaal geslaagd, maar het was wel weer een mooie dag.

We aten voor het laatst in het restaurant. Ik voelde mijn spieren goed toen ik de trap op en af ging. De sfeer in de

groep was steeds prima, iedereen ging goed met elkaar om en het was gezellig. We hadden allemaal dezelfde “afwijking” voor fietsen, geografie, landschap, routes, hoogtemeters, hartslagmeters, mooie foto's, lekker en veel eten en af en toe een leuke serveerster.

Donderdag 8 september

Ik had de dag tevoren al besloten om een preventieve rustdag in te lassen. Het was 20 jaren geleden dat ik meer dan 2 dagen achtereen een flinke fietstocht had gemaakt en bovendien stond vrijdag de Ventoux op het programma. Ik bleek niet de enige te zijn: ook Karel van der Velden, Theo van Amstel en Geert-Jan Bindels (last van zijn rug) lieten de fiets staan. De anderen reden de westzijde van de Col de Grimone, die we gisteren niet hadden kunnen fietsen. Ik heb rustig aan gedaan, wat gedweild en gewassen en ben te voet naar het dorp geweest voor een kop koffie en sight seeing en het kopen van een stokbrood met lokale eendepaté. Dit laatste at ik op terug bij het huisje. Daarna een uurtje geslapen. Toen ik daarna buiten zat te lezen kwamen de fietsers langzaam binnen druppelen. Het was lekker in de zon en onder de schaduw van de bomen. Ik ben met Mat en Wim naar de wijnzaak van Jaillance gereden om wijn te proeven en te kopen: Crémant de Die 2007 (de Clairette is zoet) en 6 flessen Gigondas. We hebben ook inkopen gedaan voor de groep en getankt. Ter afwisseling hadden we besloten die avond een ander restaurant te kiezen. Het heette Le Viaduct en bevond zich aan de andere zijde van Die, een flink stukje extra lopen dus. Het restaurant wordt bestierd door een gezette dame die goed voor ons heeft gezorgd. Het eten was prima en de sfeer wederom uitstekend. De discussies over de wijze waarop de Ventoux zou worden beklommen waren heftig, maar uiteindelijk kwamen we er uit: 2 auto's (Jan de Jong, Jan Adams en Geert Thoonen; Karel Bogaart, Gerrit den Ouden en ik) zouden naar Malaucène rijden met als doel de klim vanuit Bédoin met een korte aanloop en één auto naar Buis-les-Barronies, waar de caravan van Frans stond (Rob Verhees, Stephan Eltink, Karel van der Velden en Frans). Zij wilden een langere tocht rijden, beginnend met de klim vanuit Maulaucène, daarna naar Sault, Montbrun en dan terug naar Buis-les-Barronies. De avond bij de huisjes was lekker warm. Voor menigeen was het geen rustige nacht: de Ventoux roept heftige emoties op.

Vrijdag 9 september

We hadden besloten om vroeg te vertrekken in verband met de voorspelde warmte (30 graden in Carpentras). Om 7.45u waren we onderweg, na een ontbijt van een Snickers, een Luikse wafel, een hardgekookt ei en een yogurtje. We kozen de route langs de oostkant, via de Col de Prémol (964m), La Motte, Rémuzat, Nyons en Vaison. Iets voor Malaucène stopten we in de schaduw om op Jan te wachten, die onderweg nog langs een bakker was geweest. De 3e auto was al tussen Rémuzat en Nyons afgeslagen naar Buis. Rond 10.00u parkeerden we de auto, ongeveer 100m op de route naar de Ventoux. Het was al lekker weer. We reden door Malaucène (335m) omhoog naar de kleine col op de D938. Iets verder sloegen we de weg in naar de Col de

Madelène (458m), een ideale klim om warm te draaien, door een prachtig landschap. We daalden af naar Bédoin. Na een paar foto's en een plaspauze begonnen we om 11.02u aan de klim. Frans had ons deze ontraden, vanwege zijn slechte ervaringen: de 1e keer was 25 jaar geleden en erg moeizaam, de 2e keer vorig jaar (de 25e keer Ventoux) en veel toen ook niet mee. We wisten echter waar we aan begonnen. De eerste 5 kilometers zijn rustig (maximaal 4%), daarna begint het beroemde bos, ongeveer 900m hoogtemeters in 9,5 kilometer (4 maal een dubbele klim op de Michelin-kaart). Het was zwaar. Gelukkig was het naar 4 kilometer eventjes iets vlakker (8,5%), zodat we de volgende steile kilometers goed aan konden. Na 3 kilometer reed ik iets van Karel, Gerrit en Jan de Jong vandaan. Jan Adams en Geert Thoonen waren al eerder vooruit gesneld.

Met een hartslag van 155 – 159 (omslagpunt = 167) klom ik door het bos omhoog, met vrij veel schaduw gelukkig. Na bijna 1,5 uur kwam Châlet Reynard in zicht; ik wist toen dat ik het ging halen. Daarna is het even 7%, goed om te herstellen. Er stond gelukkig nauwelijks wind, maar het was wel aan de warme kant. De volgende 4 kilometer gingen goed. Jan de Jong had zijn ritme gevonden en had me ingehaald. Samen reden we een stukje op; aan het einde van de rit was ik iets sneller, al was het moeizaam op het laatste steile stuk (hartslag op 173). Om 13.09 kwam ik boven aan, Jan 2 minuten later. Ik had 10 km/u gereden en 760m/u geklommen. Ik was zeer tevreden: dit (Ventoux) was het hoogtepunt binnen een hoogtepunt (de fietsweek). Het uitzicht was prachtig: les Alpilles, de binnenzee bij Marseille, de Verdon en de hoge Alpen lagen aan onze voeten.

Stephan, Karel en Rob Verhees begroetten ons. Zij hadden de andere zijde beklommen (Stephan 1u.43). Rob Verhees was al snel weg: hij daalde af naar Bédoin, om deze kant te beklimmen (1u.35 resp 1u.47). Hij schijnt er erg an genoten te hebben (!?). Frans Brouwers was er nog niet. We hebben een tijd op hem gewacht, maar tevergeefs. Hij had helaas zijn telefoon niet bij. We dronken en aten wat bij het restaurant vlak onder de top

(zeer onvriendelijke serveerster). Toen we vertrokken kwamen we Frans tegen: zijn trapas was kapot gegaan; hij moest na 3 km terug en heeft hem in Malaucène laten repareren. Hij is toen alsnog aan de klim begonnen. In 25 minuten daalden we af, zonder windjack of mouwtjes: zo'n lekker weer was het. De topsnelheid was 79,4 km/u een record voor de nieuwe fiets (op het steile stuk vlak na de haarspeld op ca. 1.300m). We wasten ons provisorisch en kleedden ons om in de warmte. Fietsen op de auto en vervolgens een ijs (Coupe Ventoux) in het dorp. Geert was via de andere kant afgedaald om foto's te maken. We troffen hem, toen we op het terras zaten. Rond 16.00u reden we terug naar Die over dezelfde route. Om 18.00u waren we terug. De zeven anderen (Michiel was de dag tevoren met de trein terug naar huis gegaan vanwege het overlijden van zijn grootvader) hadden de Die 82 km tocht gereden; zij hadden ook uitstekend weer gehad. We kregen telefonisch door dat auto nr 3 pas laat terug zou zijn. We zaten om 20.30u aan tafel en de anderen voegden zich iets na 21.00u bij ons. Ook nu smaakte het prima.

Het was de laatste keer samen, want Joost Snoeijen zou met Joost van den Heuvel, Rob Verhees en Karel van der Velden de volgende dag al 's middags terugrijden. Terug bij het vakantiepark bedankte Wim de organisatoren en overhandigde hun een aardigheid namens de groep.

Zaterdag 10 september

Helaas al weer de laatste dag. Na enige discussie was de vorige avond de route van Dag5 gekozen, net als we op de dagen daarvoor op Dag x, de route van Dagx hadden gereden. De meesten wilden de verkorte versie rijden. Ik wilde graag profiteren van deze laatste dag, voelde me goed en ben met Stephan gereden, die bereid was zijn tempo aan mij aan te passen. Over de hoofdweg reden we soepel naar Luc en door de kleine Gorge van Le Claps verder zuidoostwaarts. 4 kilometer voor Beaurières sloegen we af en bleven we de Drôme volgen tot Valdrôme. Daar begon de rustige klim naar de Col de las Rossas (1.115m), eerst wat steiler, daarna een aantal kilometers vrij vlak. We maakten de eerste van vele “top”-foto's.

We daalden langzaam af naar St. Dizier en bereikten de Col du Fays (1.051m), waarna we snel afdaalden naar Establet (762m). Tot zover volgden we de route die ook de anderen zouden rijden. Door het hoofddal reden we richting La Motte, over de weg die we de dag tevoren met de auto hadden gereden. Deze daalde na enige tijd fors; het laatste stuk was tegen de wind in, maar dat verhinderde niet dat we rond de 40 km/u konden voortsnellen. Het was na 65 km hoog tijd voor iets te drinken in het dynamische La Motte, waar we slechts één bar konden ontdekken. De Cola smaakte goed. Na het bijvullen van de bidons reden we verder, weer omhoog, het dal in met in de verte het hooggelegen Chalencon, waar we 15 minuten later warempel doorheen reden (540m → 760m). Na de Gorge werd het wat vlakker. We bereikten de eerste van een reeks cols: de Col des Roustants (1.028m). Via de Col de Vache (887m, met Eau potable), de Col du Portail (805m), de Col des Guillens (802m) kwamen we bij de prachtige afdaling naar St-Nazaire-le-Désert, het plaatsje dat we nog kenden van dinsdag. De épicerie was helaas dicht dus kozen we voor een salade in de lokale Auberge. Deze was prima, maar erg veel. Voldaan en met volle bidons reden we verder, via Pradelle naar de voet van de Col de Pennes. Deze begint op ca. 440m en gaat in 7 kilometer naar 1.040m. De eerst 3 kilometers zijn 10%; het was heftig in de warme zon. Daarna vlakte het iets af en ging het wat minder steil door naar de top (uiteraard een foto). Boven op de top kregen we een SMS dat de anderen inmiddels terug op de camping waren.

Karel en Gerrit hadden deze Col op dinsdag gereden en ons gewaarschuwd voor de afdaling: steentjes. Dat klopte, maar het viel mee. We daalden rustig af naar Barnave met onderweg schitterende uitzichten. Vanaf dit dorp konden we echt vaart maken. Bij de hoofdweg was het even schrikken: er lag een auto op zijn kop en er stond een huilende vrouw bij, vergezeld door enkele anderen. Het leek erop dat er niemand meer in zat. De ziekenauto was al gebeld; we konden verder niets doen, dus reden we door. Deze 10 kilometers gingen zeer vlot, ik kon zelfs nog wat kopwerk doen. Onderweg kwamen ons een ziekenauto en een politieauto tegemoet. De halve liter pils op het terras smaakte prima. Het was goed gegaan die dag. Na de klim naar “huis” hadden we er 2.000 hm op zitten en ca. 130 km.

's Avonds hebben we bij een Vietnamees restaurant gegeten, lekker buiten. Het was goed. We hebben 's avonds al wat ingepakt en de fietsen op de auto gezet. We wilden vroeg vertrekken. Ter afsluiting werd nog een fles Crozes-Hermitage soldaat gemaakt (gekoeld). Bij Jan de Jong werden de foto's ingeleverd.

Zondag 11 september

Stephan was al om 4.00u weg, Jan de Jong en Karel iets na zessen en wij om 6.30u. Het was een vlotte reis. We ontbeten met een broodje vlak na Valance. In Metz kwamen we in een enorme stortbui terecht, die wel 25 km duurde. Het zicht was zeer slecht en het water stond op de weg. De A3 in Luxemburg (de doorgaande E25) was afgesloten. We werden omgeleid, maar dat ging goed. Bij de benzinepompen was het erg druk, dus besloten we deze rechts te laten liggen. We stopten bij Arlon om iets te eten. Stephan SMSte dat het markt was in Luik, dus reden we de officiële route, om Luik heen. We tankten in Eijsden en waren rond 17.30u in Heeze om Mat af te zetten. Om 17.45u thuis, na een fantastische week.

Het vakantiepark was een prima keuze, het gebied was een lot uit de loterij, de organisatie was prima en het was erg gezellig. Bovenal heeft iedereen een goede sportieve prestatie geleverd. Tijdens de week zijn heel wat rake opmerkingen gemaakt: deze hadden we eigenlijk op moeten schrijven voor het verslag...

Rob Geilleit

Verslag van Diekirch - Valkenswaard 2011

Ofwel: een strijd tegen de elementen !

Het is inmiddels traditie dat ieder jaar een groep renners van Tourclub Heeze deelneemt aan de monstertocht Diekirch – Valkenswaard. Ook dit jaar werd deelgenomen door een tiental renners, waarvan de meesten op vrijdag 27 augustus vanaf de Boerenbond werden uitgezwaaid door hun familie op weg naar Luxemburg. Een aantal renners had de tocht al meerdere malen volbracht en wist wat hen te wachten stond. Dit keer waren er ook enkele 'nieuwelingen' in het Heezer peloton (Harrie Mennen, Ronnie van Stiphout, Michiel van der Veen), die gespannen uitzagen naar hun eerste deelname aan DVW. Uiteraard deden de meer ervaren renners hun best om de nieuwelingen 'gerust te stellen', maar de verhalen over de steilte van de Thommerberg en de lengte van de klim bij Dasbourg deden de bloeddruk van deze heren alleen nog maar verder stijgen! Gelukkig kon er in het nieuwe, maar prima hotel in Hoscheid genoten worden van een lekker potje bier, waardoor er toch een ontspannen sfeer ontstond in de groep. Na een prima diner lagen de meeste Cancellara's tijdig op één oor om het lijf nog wat rust te gunnen.

Toen tegen vijf uur de wekker afging, stond de straat voor het hotel compleet blank van het regenwater: het kwam met bakken uit de lucht. Geen bemoedigende aanblik, als je van plan bent die dag een fietstochtje van meer dan 250 km te gaan maken! Gelukkig beloofde de lokale buienradar dat het weldra droog zou worden. In verband met de afstand werden de renners met de auto naar de start vervoerd, waar het tot onze verbazing inderdaad droog was! Klokslag zeven uur klonk het startsein en konden we beginnen aan de eerste kilometers. Na een klein half uurtje begon het helaas te regenen en eigenlijk hield het pas echt op zo'n 200 km verder... De buien kwamen en gingen en al snel was duidelijk dat deze editie van DVW een van de zwaarste zou worden uit de geschiedenis. Door het extreme weer reden de meeste renners gelukkig zeer attent, waardoor het aantal valpartijen beperkt bleef. Ons groepje renners viel al snel wat uit elkaar, met name op de klimmen, maar over de gehele dag hebben we toch grotendeels in enkele groepen gereden. Bij de eerste post in St Vith waren er nog behoorlijk wat mensen, die het voor gezien hielden en afstapten. Uiteraard lieten wij ons als echte Heezer bikkels niet kennen en trapten onverzettelijk door. In verband met problemen met lokale gemeentes, was het tweede deel van het parcours compleet anders dan andere jaren. De Baraque Michel werd hierdoor niet aangedaan. De tocht voerde iets meer in westelijke richting dwars door de Belgische Ardennen richting Coo en Remouchamps en was ook wat langer Ofschoon we gelukkig de Redoute niet op hoefden, was iedereen het erover eens dat dit parcours duidelijk een stuk zwaarder was dan de gebruikelijke route tussen de eerste en tweede post! Daarbij bleef de regen regelmatig met bakken over ons heen storten, dus de moraal vertoonde soms wat deukjes...

Na het oversteken van de Maas stond de laatste echte hindernis te wachten: de Halembaye. Een steile helling, die op zich wel te doen is (mits je op tijd terugschakelt!), maar na 170 km beginnen de kuitspieren toch te protesteren. Hierna was het nog even flink doorbijten tegen de wind in naar post 3. Met nog 80 km voor de boeg was duidelijk dat het weliswaar een latertje ging worden, maar dat we doorgingen voor de medaille. Gelukkig hadden de weergoden besloten ons doorzettingsvermogen te belonen: het werd droog en af en toe kwam zelfs de zon in beeld! Het parcours werd vlakker (let wel: tot op 210 km zijn er nog lichte hoogteverschillen in het parcours, die zeker pijn doen) en de snelheid werd opgevoerd. Gelukkig konden we samen met enkele andere sterke renners een kopgroep vormen en elkaar aflossen op kop van een steeds groter wordend peloton. Omdat de moraal steeg en de eindstreep in zicht kwam, ging de snelheid zelfs zodanig omhoog, dat het complete peloton op een gegeven moment gelost werd door de Heezer pedaalridders...

Uiteindelijk bereikte iedereen Valkenswaard, waar we door familie, clubgenoten, bekenden en honderden toeschouwers onthaald werden als in een warm bad. Zeker dit jaar, waarin de organisatie bevestigde dat dit de zwaarste editie van DVW ooit was, was het een geweldig gevoel om Valkenswaard binnen te rijden. Kippenvelmomentje, zo bevestigden ook de nieuwkomers, die weliswaar flink hadden afgezien, maar terugkeken op een unieke prestatie!

Stephan Eltink

Nieuwe leden stellen zich voor

Paul Krieckaert

Ik ben Paul Krieckaert, 54 jaar, getrouwd met Brigitte en heb drie zoons van 26, 24 en 21 jaar). Ik ben een geboren Zeeuws Vlaming, heb Werktuigbouwkunde gestudeerd op de TU Eindhoven en vervolgens ben ik blijven hangen in Brabant. Sinds 1984 wonen Brigitte en ik in Heeze (Brigitte is een nicht van Carel Bogaart en dus begrijpt U dat het mede zijn schuld is dat Heeze indertijd met twee allochtonen werd verrijkt). Ik was tot 1 juli directeur van een groep bedrijven, maar op het moment van verschijnen van deze Toerflits ben ik zelfstandig ondernemer en eigenaar van een drietal bedrijven in Nederland, een in Frankrijk en een in India. Daarnaast ben ik commissaris bij Lasaulec BV en Directeur van AutomotiveNL. In het verleden was ik vooral gericht op het voetbal en ben dan ook actief geweest in de RKSV Heeze. Sinds de jongens niet meer in de jeugd voetballen, ben ik daar mee gestopt.

Op m'n zestiende heb ik mijn fiets aan de kant gegooid, ben op de brommer gestapt en heb tot twee jaar terug geprobeerd zo weinig mogelijk te fietsen. Twee jaar terug heb ik in een gekke bui samen met een vriend een koersfiets gekocht en heb zowaar plezier gekregen in het fietsen. Vervolgens heb ik, na 30 jaar discussie met Carel over de Toerclub, dit voorjaar een keer meegefietst. Dat is me goed bevallen en vandaar dat ik lid geworden ben. Ik vind fietsen leuk, maar mijn passie is motor rijden. Daarom zal ik waarschijnlijk vooral op de zondagochtend in mijn Toerclub outfit te bewonderen zijn. Mijn voorkeur gaat daarbij uit naar de vlakke, windstille, ritten.

Veel fietsplezier!

Aankondiging Clubweekend 2012

Het clubweekend van volgend jaar zal plaatsvinden in

Trier, Weekend 1-3 juni 2011, Stadtwaldhotel (Zoover 8,8!).

Voor nieuwe leden:

- ✓ Niet sec fietsen voor leden van de Tourclub, maar een weekend waarin in een heuvelachtige omgeving een tweetal routes (135 en 95 kilometer met de mogelijkheid die verder in te korten) gefietst kunnen worden waarbij ook de partner aanwezig mag zijn!
- ✓ Cultuur in en rondom de Romeinse stad Trier (voor partners uiteraard)
- ✓ Wandelen voor partners.
- ✓ Het hotel heeft grote terrassen!

Vrijdag overdag vertrekken en 's avonds en zaterdagavond gezamenlijk diner. Zondag nog iets eten voor vertrek.

Kosten ca. 125 euro p.p. volpension (incl. afsluitend etentje zondagmiddag (excl. reiskosten, die gedeeld worden)).

Plek gereserveerd voor 50 mensen. Graag z.s.m. een mailtje (m_cremers@chello.nl) als je denkt mee te gaan. Alleen om in te kunnen schatten of we genoeg kamers hebben. Bevestiging van de reservering definitief na ALV februari 2012.

Mat Cremers
Huub Maas

Bezoek aan de BikeMotion beurs

door Stephan Eltink

Sinds enkele jaren vindt medio oktober in Utrecht de beurs Bikemotion plaats. Deze beurs staat compleet in het teken van de fietssport (zowel racefiets als mountainbike) en alles wat daarbij komt kijken. Vrijwel alle merken presenteren hun nieuwe producten voor het komende fietsseizoen. Kortom: luilekkerland voor de echte fietsfanaten! Dit jaar bezochten we voor de derde keer op rij met een groepje van Tourclub Heeze deze interessante beurs. Op zaterdag 15 oktober stonden in alle vroegte een achttal leden te wachten op de trein naar Utrecht (op de fiets was immers net wat te ver). Conclusie na anderhalf uur in een overvolle trein: volgend jaar misschien toch maar op de fiets (kun je hem ter plekke meteen omruilen voor een mooier exemplaar). Net als andere jaren bleek er weer een groot aantal noviteiten te vinden op Bikemotion. Wat denk je van een compleet afgemonteerde fiets van 2800 gram? Bij het optillen van deze fiets werd door de meesten een kreet van verbazing geslaakt: een heel vreemde gewaarwording!

Een andere verbazingwekkende nieuwigheid was de racefiets met een frame van…bamboe! Stevige bamboestokken, netjes aan elkaar gemonteerd en voorzien van een vernislaag. Stevig en toch comfortabel, zo is ons verzekerd. Enig nadeel is dat je je fiets wel moet verzekeren tegen brandschade…

Verder gaven alle bekende en minder bekende merken acte-de-presence. Alleen het Duitse Stevens was de grote afwezige. Vooral de leden met koopplannen op korte termijn liepen watertandend door de massa's rijwielen. Veel promotie voor het nieuwe digitale schakelsysteem Shimano Ultegra Di2 was te vinden bij alle merken. Net als zijn duurdere broertje werkt Ultegra Di2 vlekkeloos: snel en geruisloos schakelen en nooit meer een ketting die aanloopt tegen de voorderailleur. Desalniettemin: een meerprijs van 800 euro blijft toch een behoorlijke investering. Voor ons, mannen met ijzeren kuiten, die op de vlakke polderwegen rond Heeze nauwelijks hoeven te schakelen, kun je voor dat geld al weer bijna een setje mooie strakke hoge carbonwielen kopen!

Enkele leden hielden het halverwege de middag al voor gezien en namen een eerdere trein naar huis. De rest benutte werkelijk elke minuut om zich tot op het laatst te vergapen aan al het wielerschoons. Na afloop werd uitgebreid geëvalueerd onder het genot van een biertje op een terras in de Utrechtse binnenstad. Waarna de verloren gegane calorieën (want wat word je moe van het staren naar snelle carbon karretjes!) weer aangevuld werden in het plaatselijke Argentijnse steak-house. Luid zingend togen de Heezer coureurs vervolgens richting trein, waarna koers gezet werd richting de Parel van Brabant. Het schijnt dat de meesten vervolgens een onrustige nacht gehad hebben, vol met dromen over digitaal schakelende, aerodynamische lichtgewicht karretjes van Italiaanse makelij…

RITTENKALENDER
ATB 2011-2012

TC HEEZE

CLUBRITTEN ZONDAG

Datum	vertrektijd	Afstand	Naam van de tocht	plaats	vereniging	vervoer
zo 2 okt	8:30	25 / 40	Rabo ATB tocht	Lierop	T.S.C. Solo	Auto
zo 9 okt	8:30	25/35 45	Harmonietocht	Valkenswaard	TWC Harmonie	Fiets
zo 16 okt	8:30	30/40/50	Dak van Brabant	Nuenen	Toerclub Nuenen	Fiets
zo 23 okt	8:30	32 / 40	Helmtocht	Helmond	Tourclub'81 Helmond	Auto
zo 30 okt	8:30	25/37/45	Stratumse Heidetocht	Eindhoven	Toerclub Woensel	Fiets
zo 6 nov	8:30	25 / 40	Skoda-Wils Tocht	Valkenswaard	TWC Valkenswaard	Fiets
zo 13 nov	8:30	25 / 45	Jumbo Veldtoertocht	Luijksgestel	TWC De Grensrijders	Auto
zo 20 nov	8:30	25 / 45	ATB Veldtoertocht	Helmond	Tourclub Stiphout	Auto
zo 27 nov	8:30	30 / 40	Clubrit Heezerenbosch	Heeze	TC Heeze	Fiets
zo 4 dec	8:30	25 / 45	ATB Wintertocht	Veldhoven	TWC-ATB Brabantia	Auto
zo 11 dec	8:30	30 / 50	Veldtoertocht	Geldrop	TC Wilhelmina	Fiets
zo 18 dec	8:30	25 / 35	Clubrit Coevering	Heeze	TC Heeze	Fiets
ma 26 dec	8:30	25/35/45	Kerstveldtoertocht	Valkenswaard	TWC Harmonie	Fiets
za 31 dec	8:30	25 / 40	Rabo ATB Toertocht	Someren	T.S.C. Solo	Fiets
zo 8 jan	8:30	30 / 45	Veldtoertocht	Asten	TWC Asten	Auto
zo 15 jan	8:30	25/35/45	VLD Aalst-Waalre	Aalst-Waalre	Toerclub Aalst-Waalre	Fiets
zo 22 jan	8:30	30 / 45	Veldtoertocht	Helmond	TC Buitenlust 68	Auto
zo 29 jan	8:30	30/40/50	John Knoops WinterATB	Mierlo	Tourclub Mierlo	Fiets
zo 5 feb	8:30	30 / 45	Kluitmans	Liessel	St. Wielercomité Liessel	Auto
zo 12 feb	8:30	30/40/50	Dak van Brabant	Nuenen	Toerclub Nuenen	Fiets
zo 19 feb	8:30	30/40/50	Berkvens ATBeasts-tocht	Gemert	Mountainbikeclub ATBeasts	Auto
Zo 26 feb	8:30	30 / 45	Clubrit Keelven	Heeze	TC Heeze	Fiets

Vervolgprogramma wordt in Feb 2012 aangevuld

TOURCLUB HEEZE **RITTENKALENDER ATB SEIZOEN 2011-2012**

- De tochten worden gezamenlijk gereden.

- Snelheid wordt aangepast aan samenstelling van de groep, eventueel splitsen

- Vervoer op basis van vrijwilligheid, er wordt geen kilometervergoeding verekend, zelf voor fietrsendrager zorgen

- bij onvoldoende vervoer wordt er in de omgeving gefietst.

- alle ritten (adressen, voorzieningen etc.) zijn terug te vinden in de kalender van de NTFU, met uitzondering van de clubritten van TC Heeze

- Voor georganiseerde tochten moet ingeschreven en betaald worden; op vertoon van de NTFU-kaart krijg je korting.

- Er is altijd een pauze met wat eten en drinken.

Coordinator ; Wim Tindemans, tel 040-2264100, E-mail wim.tindemans@gmail.com

RITTENKALENDER GIANTS

WINTERPROGRAMMA ZONDAG

Dag	Datum	Mnd	vertrektijd	Afstand	Naam van de tocht	Nr.	Ritsoort	Opmerkingen	via
Zon	6	Nov	9:30	75	Lillertocht	76			Kaulille
Zon	13	Nov	9:30	75	Omloop van het Noorden	13			Liempde
Zon	20	Nov	9:30	75	Rondom Helmond	68			Bakel
Zon	27	Nov	9:30	70	Pinksterrit	117			Vlierden
Zon	4	Dec	9:30	65	Rondje Noord / Noorder Rondrit	93			Mortel
Zon	11	Dec	9:30	60	Sluitingsrit	46			Borkel
Zon	18	Dec	9:30	60	Huismussentocht	17			
Zon	25	Dec			1e kerstdag			kerstdiner	
Zon	1	Jan			nieuwjaarsdag			oliebollen	
Zon	8	Jan	9:30	50	Koude voetentocht	2			Asten
Zon	15	Jan	9:30	55	Voorjaarstocht	84			Gastel
Zon	22	Jan	9:30	60	Voorjaarsrit / Sluitingsrit	33			Bergeijk
Zon	29	Jan	9:30	60	Openingstocht	44			
Zon	5	Feb	9:30	65	Omloop vd Maisvelden	40			Hamont
Zon	12	Feb	9:30	70	Achterom Weert	4			Stramproy
Zon	19	Feb	9:30	75	Heidetocht	65			Weebosch
Zon	26	Feb	9:30	75	Brabantsedag Tocht	122			Kaulille